

VI-200
Προλετάριοι όλων τῶν χωρῶν ἐνωθῆτε!

ΚΑΠΝΟΦΥΤΕΙΑ ΚΑΙ ΚΟΟΠΕΡΑΤΣΙΑ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
«Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΟΟΠΕΡΑΤΣΙΑ».
Ἐκδίδεται δύο φορές τὸν
μῆνα ὑπὸ τοῦ «Κομπσελσοῦνς»
Διεύθυνσις Γραφείου περιοδικοῦ:
ὁδὸς Ρασπιλέβσκαγια ἀρ. 43.

Приложение к журналу
Сельско-Хозяйственная Кооперация
Издаётся 2 раза в месяц
КУБСЕЛЬСОЮЗОМ.
Адрес редакции журнала — Рашпи-
левская, 43.

№ 3

Ι ΜΑΪΟΥ

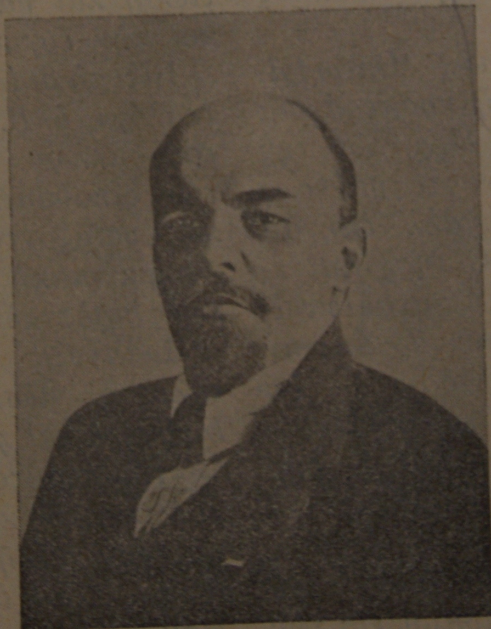
1924

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Κ. Στάρτσεβ. Αἱ συνεταιρικαὶ διαθῆκαι τοῦ Λένιν. —
Α. Σαπήρ. Τὸ κανονικὸ ἐργατικὸ νοικοκυριό τοῦ καπνο-
φυτευτοῦ. — Τὸ συνέδριον τῆς ἀγροτικῆς κοοπεράτσιας.

ΑΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΑΙ ΔΙΑΘΗΚΑΙ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ

Ὁ Λένιν ἀπέ-
θανε! Πόσο βαρειά
πρέπει νὰ ὑπενθυ-
μίσωμεν τὴν εἰδη-
σιν αὐτὴν εἰς τὰς
καρδίας ὅλων τῶν
πεινασμένων καὶ τῶν
σκλάβων! Πόσον ἐ-
χόρευσεν ἡ ἐργαζο-
μένη ἀνθρωπότης,
ἡ ὁποία ἔχασε τὸν
Διδασκαλὸν τῆς καὶ
τὸν Ἀρχηγὸν τῆς!
Πανταχοῦ, ὅπου δι-
εξάγεται ἡ πάλη διὰ
τὴν ἀπελευθέρωσιν
ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ
καπητάλ, αὐτὴ ἡ
ἀπώλεια θὰ φέρῃ
ἐλλειψιν εἰς τὰς καρ-
δίας τῶν μαχομέ-

ΒΛ. Η. ΛΕΝΙΝ.

Ἐγεννήθη τῇ 23ῃ Ἀπριλίου 1870.
Ἀπέθανε τῇ 21ῃ Ἰανουαρίου 1924.

νων! Ἡ κοοπερά-
τσια ἐπίσης ἔπαθεν
ἀνεπανόρθωτον ἀ-
πώλειαν. Δὲν θὰ
εἴπῃ πλέον νέον λό-
γον περὶ κοοπερά-
τσιας! Πρέπει νὰ ἀ-
ποτεινώμεθα εἰς ἐ-
κεῖνο, τὸ ὁποῖον
εἶπεν αὐτὸς πρὸ
τοῦ θανάτου Του!
Ἀλλὰ μετὰ λύπης
μας πρέπει νὰ ὁμο-
λογήσωμεν, ὅτι ἡ
γίγαντιαία ἐργασία
αὐτοῦ δὲν τῷ ἐπέ-
τρεπε γὰ ἀφιερῶν
πολὸν καιρὸν εἰς
τὴν κοοπεράτσιαν.

Ἡ συνεταιρικὴ
κίνησις, ἡ ὁποία

συναθροίζει δεκάδας εκατομμυρίων εργαζομένων, αποτελεί τὸ προκαταρκτικὸν σχολεῖον, ὅπου οἱ ἐργάται καὶ οἱ χωρικοὶ μανθάνουν τὸ πῶς νὰ κάμουν τὸ κοινωνικὸ νοικοκυριό.

Εἰς τὸ καπηταλιστικὸν καθεστῶς, ὑπὸ τὴν κεριαρχίαν τῆς μπουρζουαζίας, ἡ κοοπεράτσια, φυσικά, δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀναπτυχθῇ εὐρύτατα, διότι εἶναι ἀφειμένη εἰς τὰ περιορισμένα τῆς μέσα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπαρκοῦν, διὰ νὰ δώσῃ κἄπως αἰσθητὸν κτύπημα εἰς τὸ ἰδιωτικὸν κεφάλαιον. Οἱ κοοπεράτορες, οἱ ὁποῖοι συναιτερικῶς πωλοῦν καὶ παράγουν, συχνά χάνουν τὴν ιδέαν τοῦ ποῦ πρέπει ἡ κοοπεράτσια νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς ἐραζομένους, καὶ, μαγευμένοι ἀπὸ τὰ ἔργα των, λησμονοῦν διὰ τὸν σοσιαλισμὸν καὶ διὰ τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα. Διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διεξῆγον πάλιν μὲ τὴν Αὐτοκρατορίαν, καὶ κατόπιν μὲ τὴν μπουρζουαζίαν, συχνά ἐδείκνυν ἐχθρικὴν μάλιστα συμπεριφορὰν πρὸς τὴν κοοπεράτσιαν.

Εἰς τὴν περίοδον τῆς Ὀκτωβριανῆς ἐπαναστάσεως ἡ κοοπεράτσια ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἀρχηγῶν τῆς δὲν ἦτο μὲ τοὺς ἐπαναστατημένους ἐργάτας καὶ χωρικοὺς, ἀλλ' ἐπήγαιναν ἐναντίον αὐτῶν. Οἱ μαχηταὶ ἐκλονίζοντο εἰς τὸ νὰ κατασυντρίβουν τὴν ἀνυπότακτον ὁργάνωσιν καὶ μόνον αἱ φωτειναὶ ὁδηγαὶ τοῦ Λένιν ἔσωσαν τὴν κοοπεράτσιαν ἀπὸ τὴν ἀπορρόφησιν αὐτῆς ὑπὸ τῆς ὁργανώσεως τοῦ Κράτους τοῦ στρατιωτικοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἀλλ' ἐὰν εἰς τὴν περίοδον τοῦ στρατιωτικοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν κοοπεράτσιαν, λόγῳ τῶν εὐνοουμένων αἰτιῶν, ἀνετέθη μόνον ἡ ἐργασία τῆς διαμοιράσεως σύμφωνα μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ Κομησαριάτου

τοῦ Ἐπισιτισμοῦ μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς νέας οἰκονομικῆς πολιτικῆς ὁ Β. Η. Λένιν συχνά καὶ ἐπιμόνως ἐδείκνυν εἰς τοὺς ἐνεργητικοὺς ἐργάτας τὴν κοοπεράτσιαν ὡς ἀναγκαῖον ὄργανον τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδομῆς. Εἰς τὸ δέκατον συνέδριον τοῦ Ῥωσικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ὁ Β. Η. Λένιν μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶπε καὶ τὸ ἑξῆς: «Ἡμεῖς δὲν ἐχρησιμοποίησαμεν ἀρκετὰ τὴν κοοπεράτσιαν ἀφ' ἐνός μὲν, διότι ἐκάμαμεν λάθος, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι εἵχομεν μεγάλας στρατιωτικὰς ἀνάγκας». — «Εἰς τὴν περιφερειακὴν νοικοκυριακὴν κίνησιν ἡ κοοπεράτσια μᾶς χρειάζεται». Καὶ παραδεχόμενος, ὅτι ἡ πρόην συμπεριφορὰ πρὸς τὴν κοοπεράτσιαν ἦτο θεμελιωμένη ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς «προντρασβρόστκας» ὁ Λένιν προέτεινεν ἀπόφασιν (ῥεζολιουτσιαν), ἡ ὁποία ἐπέδειξεν εἰς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Κόμματος νὰ ἐτοιμάσῃ ἀπάφασιν, «ἡ ὁποία νὰ βελτιώσῃ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν κτίσιν καὶ τὴν ἐργασίαν τῶν κοοπερατῖβ».

Εἰς τὸ βιβλίον του: «Διὰ τὸ προνταλόγ» ὁ Β. Η. Λένιν λέγει μεταξὺ ἄλλων διὰ τὴν νέαν μορφήν τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται ἐπειδὴ ἐπιτρέπεται νοικοκυριακὴ κίνησις. Ὁ πλησιασμὸς πρὸς τὸν σοσιαλισμὸν θὰ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πόλιτειακοῦ καπιταλισμοῦ μέσα εἰς τὸ κράτος τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν.

«Κοοπεράτσια εἶναι ἐπίσης μορφή πόλιτειακοῦ καπιταλισμοῦ, ἀλλ' ὀλιγώτερον ἀπλῆ καὶ ὀλιγώτερον φανερά». Ἀλλ' ὁ συνεταιρικὸς καπιταλισμὸς εἶναι ὠφέλιμος διὰ τὸ ἔργον τῆς δημιουργίας τοῦ σοσιαλιστικοῦ νοικοκυριοῦ διότι ὁ τοιοῦτος καπιταλισμὸς διευκολύνει τὸν λογαριασμὸν, τὴν ἐξέλεγχσιν, τὴν ἐπίβλυσιν,

συναθροίζει δεκάδας εκατομμυρίων εργαζομένων, αποτελεί τὸ προκαταρκτικὸν σχολεῖον, ὅπου οἱ ἐργάται καὶ οἱ χωρικοὶ μαρθάνουν τὸ πῶς νὰ κάμουν τὸ κοινωνικὸ νοικοκυριό.

Εἰς τὸ καπηταλιστικὸν καθεστῶς, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς μπουρξουαζίας, ἡ κοοπεράτσια, φυσικὰ, δὲν ἢμπορεῖ νὰ ἀναπτυχθῇ εὐρύτατα, διότι εἶναι ἀφειμένη εἰς τὰ περιωρισμένα τῆς μέσα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπαρκοῦν, διὰ νὰ δώσῃ κἄπως αἰσθητὸν κτύπημα εἰς τὸ ἰδιωτικὸν κεφάλαιον. Οἱ κοοπεράτορες, οἱ ὁποῖοι συναιτερικῶς πωλοῦν καὶ παράγουν, συχνὰ χάνουν τὴν ιδέαν τοῦ ποῦ πρέπει ἡ κοοπεράτσια νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς ἐραζομένους, καὶ, μαγευμένοι ἀπὸ τὰ ἔργα των, λησμονοῦν διὰ τὸν σοσιαλισμὸν καὶ διὰ τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα. Διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διεξήγον πάλην μὲ τὴν Αὐτοκρατορίαν, καὶ κατόπιν μὲ τὴν μπουρξουαζίαν, συχνὰ ἐδείκνυν ἐχθρικὴν μάλιστα συμπεριφορὰν πρὸς τὴν κοοπεράτσιαν.

Εἰς τὴν περίοδον τῆς Ὀκτωβριανῆς ἐπαναστάσεως ἡ κοοπεράτσια ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἀρχηγῶν τῆς δὲν ἦτο μὲ τοὺς ἐπαναστατημένους ἐργάτας καὶ χωρικοὺς, ἀλλ' ἐπήγαγεν ἐναντίον αὐτῶν. Οἱ μαχηταὶ ἐκλονίζοντο εἰς τὸ νὰ κατασυντρίψουν τὴν ἀνυπότακτον ὁργάνωσιν καὶ μόνον αἱ φωτειναὶ ὁδηγαὶ τοῦ Λένιν ἔσωσαν τὴν κοοπεράτσιαν ἀπὸ τὴν ἀπορρόφησιν αὐτῆς ὑπὸ τῆς ὁργανώσεως τοῦ Κράτους τοῦ στρατιωτικοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἀλλ' ἐὰν εἰς τὴν περίοδον τοῦ στρατιωτικοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν κοοπεράτσιαν, λόγῳ τῶν εὐνοουμένων αἰτιῶν, ἀνετέθη μόνον ἡ ἐργασία τῆς διαμοιράσεως σύμφωνα μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ Κομνησαριάτου

τοῦ Ἐπισιτισμοῦ μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς νέας οἰκονομικῆς πολιτικῆς ὁ Β. Η. Λένιν συχνὰ καὶ ἐπιμόνως ἐδείκνυν εἰς τοὺς ἐνεργητικοὺς ἐργάτας τὴν κοοπεράτσιαν ὡς ἀναγκαῖον ὄργανον τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδομῆς. Εἰς τὸ δέκατον συνέδριον τοῦ Ῥωσσικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ὁ Β. Η. Λένιν μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶπε καὶ τὸ ἑξῆς: «Ἡμεῖς δὲν ἐχρησιμοποίησαμεν ἀρκετὰ τὴν κοοπεράτσιαν ἀφ' ἐνός μὲν, διότι ἐκάμαμεν λάθος, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι εἴχομεν μεγάλας στρατιωτικὰς ἀνάγκας». — «Εἰς τὴν περιφερειακὴν νοικοκυριακὴν κίνησιν ἡ κοοπεράτσια μᾶς χρειάζεται». Καὶ παραδεχόμενος, ὅτι ἡ πρόην συμπεριφορὰ πρὸς τὴν κοοπεράτσιαν ἦτο θεμελιωμένη ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς «προντρασβιόρστικας» ὁ Λένιν προέτεινεν ἀπόφασιν (ῥεζολουτσίαν), ἡ ὁποία ἐπέδειξεν εἰς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Κόμματος νὰ ἐτοιμάσῃ ἀπάφασιν, «ἡ ὁποία νὰ βελτιώσῃ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν κτίσιν καὶ τὴν ἐργασίαν τῶν κοοπερατῖβ».

Εἰς τὸ βιβλίον του: «Διὰ τὸ προντραλόγ» ὁ Β. Η. Λένιν λέγει μεταξὺ ἄλλων διὰ τὴν νέαν μορφήν τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται ἐπειδὴ ἐπιτρέπεται νοικοκυριακὴ κίνησις. Ὁ πλησιασμός πρὸς τὸν σοσιαλισμὸν θὰ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πόλιτειακοῦ καπιταλισμοῦ μέσα εἰς τὸ κράτος τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν.

«Κοοπεράτσια εἶναι ἐπίσης μορφή πόλιτειακοῦ καπιταλισμοῦ, ἀλλ' ὀλιγώτερον ἀπλῆ καὶ ὀλιγώτερον φανερά». Ἀλλ' ὁ συνεταιρικὸς καπιταλισμός εἶναι ὠφέλιμος διὰ τὸ ἔργον τῆς δημιουργίας τοῦ σοσιαλιστικοῦ νοικοκυριοῦ διότι ὁ τοιοῦτος καπιταλισμός διευκολύνει τὸν λογαριασμόν, τὴν ἐξέλεγκσιν, τὴν ἐπιβλῆσιν,

καὶ τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις μεταξὺ τοῦ Κράτους καὶ τῶν μικρῶν ἐμποροπαραγωγῶν.

Ἡ κοοπεράτσια ὡς μορφή τῆς ἀγοραπωλησίας ἐπίσης εἶναι πειὸ ὠφέλιμος καὶ συμφέρουσα παρὰ τὸ ἰδιωτικόν ἐμπόριον, διότι αὐτὴ βοηθεῖ τὴν συνένωσιν καὶ τὴν ὁργάνωσιν τῶν ἐκατομυριάων κατοίκων, κατόπιν δὲ κυριολεκτικῶς καὶ ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἔχει μεγάλην σημασίαν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς περαιτέρω μεταβάσεως ἀπὸ τοῦ πολιτειακοῦ καπιταλισμοῦ πρὸς τὸν σοσιαλισμόν.

Βεβαίως ὅλαι αὐταὶ αἱ ὁδηγίαι ἔπρεπε νὰ προσελκύσουν μεγάλην προσοχὴν εἰς τὴν κοοπεράτσιαν, ὡς μοφὴν τῆς κοινωνικῆς ἐργασίας, ἢ ὁποία ὡς ἀποτέλεσμα ἔχει τὸ ὅτι πλησιάζει τὴν κοινωνίαν πρὸς τὸν σοσιαλισμόν. Καὶ ὅσῳ περισσότερον ἀναπτύσσεται ἡ νέα οἰκονομικὴ πολιτικὴ, τόσῳ συχνότερον ὁ Λένιν προσκαλεῖ τοὺς μαθητὰς του εἰς τὴν συνεταιρικὴν ἐργασίαν, εἰς τὸ νὰ τὴν πλουτίσουν μὲ πείραν. «Τὸ συνεταιρικόν ἐμπόρευμα εἶναι πρόβλημα πολὺ δύσκολον, ἀλλ' ὅχι ἀνεφάρμοστον· πρέπει μόνον καλὰ νὰ σκεφθῶμεν καὶ σπουδαίως νὰ ἐργασθῶμεν». Τοιοῦτοτρόπως ἐδίδασκεν αὐτός εἰς τὴν κομματικὴν συνδιάσκεψιν τοῦ Νομοῦ τῆς Μόσχας. Πρέπει νὰ μανθάνωμεν νὰ ἐμπορευώμεθα ἀπὸ τὸν ἔμπορον, ἀπὸ τὸν κοοπεράτορα, ὅποιανδήποτε τιμὴν καὶ ἂν στοιχίξῃ αὐτὴ ἡ διδασκαλία.

Ἀκόμη μίαν φορὰν ὑπενθυμίζει εἰς τοὺς συντρόφους καὶ μὲ αὐτὰ τὰ λόγια διότι εἰς τὴν κοοπεράτσιαν ἔδιδε παρὰ πολὺ μεγάλην σημασίαν. Καὶ ἐπὶ τέλους τὸ τελευταῖόν του ἄρθρον περὶ κοοπεράτσιας ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου τοῦ 1923, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ ἐ-

ξῆς πολλὰς φορές ἐξεδόθη, εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἐργασία τοῦ Λένιν περὶ τῆς κοοπεράτσιας καὶ ἦτο τὸ τελευταῖόν του προϊόν. Κατόπιν αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου ἡ βαρεῖα ἀσθένεια τελειωτικῶς κατέστρεψε τὸν ἰσχυρὸν ὁργανισμόν του, διὰ τὴν ἀρπάσῃ μετὰ ταῦτα διὰ παντός ἀπὸ τὸ παγκόσμιον προλεταριάτ.

Ἡ κοοπεράτσια λαμβάνει εἰς τὴν χώραν μας ἐξαιρετικὴν σημασίαν. Ἀφοῦ ἡ πολιτειακὴ ἀρχὴ εἶναι εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐργατικῆς τάξεως, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχὴν ἀνήκουν ὅλα τὰ μέσα τῆς παραγωγῆς, τὸ ζήτημα εἶναι νὰ γίνῃ συνεταιρισμός ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ. Αὐτὸ δημιουργεῖ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ ἀρκούντα διὰ τὴν κτίσιν τῆς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας· τόσῳ περισσότερον δὲ ἀφοῦ ἡ κοοπεράτσια εἶναι ὁ πλέον ἀπλοῦς καὶ εὐκόλος δρόμος διὰ τὴν μετάβασιν τοῦ χωρικοῦ εἰς τὸ νέον καθεστῶς.

Πρέπει νὰ μάθωμεν πρακτικῶς νὰ ἰδρῶμεν τὸν σοσιαλισμόν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὁ κάθε πτωχὸς γεωργὸς νὰ ἡμπορῇ νὰ λάβῃ μέρος εἰς αὐτὸ τὸ ἱδρυμα.

Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ βοηθῶμεν τὴν κοοπεράτσιαν νὰ κάμνωμεν εἰς αὐτὴν διαφοροὺς ἐνδολίας, νὰ τῇ δίδωμεν πολιτειακά μέσα καὶ νὰ ἐπιβοηθῶμεν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ συνεταιρικοῦ κινήματος. Διὰ τὴν κοοπεράτσιαν ὅμως χρειάζεται καὶ ἄλλη βοήθεια. Πρέπει ὅλοι οἱ κάτοικοι νὰ καταλάβουν τὴν ὠφέλειαν, τὴν προερχομένην ἀπὸ τὴν πάγκοινον συμμετοχὴν εἰς τὴν κοοπεράτσιαν καὶ πραγματικῶς νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς.

Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο χρειάζεται ὁλόκληρος μετατροπὴ, ὁλόκληρος ἐποχὴ πνευματικῆς ἀναπτύξεως ὅλης τῆς λαϊκῆς μάζης, χρειάζεται ὁλό-

κληρος ιστορική εποχή, εἰς τὸ κάτω —κάτω τῆς γραφῆς μία— δύο δεκάδες ἔτων. Καὶ τὸ ζήτημα εἶναι τώρα νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ ἐνώσωμεν τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα μὲ τὸ νὰ ἡξεύρωμεν, πῶς νὰ ἐμπορευώμεθα. Ἔως τώρα οἱ Ῥώσοι ἐμπορεύοντο Ἀσιατικῶς· πρέπει νὰ ἐμπορευώμεθα Ἑυρωπαϊκῶς.

Πρέπει νὰ κάμνωμεν εὐκολίας εἰς τὴν κοοπεράτσιαν οἰκονομικὰς, χρηματικὰς καὶ τραπεζικὰς, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ δοθῇ μία ὑποστήριξις εἰς τὴν νέαν ὁργάνωσιν τῆς κοινωνίας. Καὶ ἂν ἡμεῖς ἐπιτύχωμεν τὴν ἐφαρμογὴν πολιτισμένου, μὲ ἄλλου λόγος γραμματισμένου Ἑυρωπαϊκῶς κοοπεράτορος, τότε τὸ καθεστὼς αὐτῶν τῶν μορφωμένων «πολιτισμένων κοοπερατόρων μὲ κοινωνικὴν ιδιοκτησίαν εἰς τὰ μέσα τῆς παραγωγῆς, μὲ νίκην τοῦ προλεταριάτου κατὰ τῆς μπουρζουαζίας, αὐτὸ ἀκριβῶς θὰ εἶναι τὸ καθεστὼς τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Τοιαῦται εἶναι αἱ σκέψεις τοῦ

Λένιν περὶ κοοπεράτσιας, τὰς ὁποίας εἶχεν ἐκφράσει κατὰ τὴν τελευταίαν φορὰν. Ἀπαιτεῖται μελέτη μὲ μεγάλην προσοχήν, διὰ νὰ μὴ διαφθέρωμεν καὶ καταστρέψωμεν τὰς ἀληθινὰς σκέψεις τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου. Προσελκύων τὴν προσοχὴν τῶν δραστηρίων δημιουργῶν τῆς νέας ζωῆς εἰς τὴν κοοπεράτσιαν καὶ ἐπανάληψιν Αὐτὸς ἐδίδασκενὰ συνενώτουν τὸν ἐπαναστατικὸν ἐνθουσιασμόν μὲ τὸν νοικοκυριακὸν λογαριασμόν τῶν καθημερινῶν ἐργασιῶν.

Ὁ Λένιν δὲν ὑπάρχει! ἀλλ' ἔμεινεν ἡ διαθήκη Του. Καὶ οἱ παράγοντες τῆς κοοπεράτσιας πρέπει νὰ τὰς οἰκειοποιηθοῦν καὶ νὰ ἐνθυμῶνται, ὅτι ἡ καλυτέρα ἐκφρασις τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Μέγαν Διδάσκαλον καὶ Ἀρχηγὸν θὰ εἶναι ἡ δημιουργία εἰς τὸ Ἐργατοχωρικόν Κράτος καθεστῶτος τῶν πολιτισμένων κοοπερατόρων.

Κ. Στάροτσεβ.

ΤΟ ΚΑΝΟΝΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΦΥΤΕΥΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ προηγουμένου).

Χρειάζεται βοήθεια τοῦ Κράτους. Ἀλλ' ὅσον μεγάλα καὶ ἂν δὲν εἶναι αὐτὰ τὰ μέσα, οἱ καπνοφυτευταὶ μὲ περίσσευμα θὰ τὰ ἐπιστρέφουν.

Ἀμέσως πρέπει νὰ διοργανωθῇ —μέσον τῆς ἀγροτικῆς κοοπεράτσιας— ταχυτάτη ἐξέτασις τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ τῶν οἰκοδομῶν τῶν πλαντασιῶν, διὰ νὰ συνταχθῇ ἀκριβὴς προϋπολογισμὸς διὰ κάθε περιφέρειαν ἰδιαιτέρως. Ὅταν δὲ διασαφηνισθοῦν καὶ ληφθοῦν αἱ ἀπαιτούμεναι πληροφορίες, τότε πρέπει νὰ ῥιφθοῦν εἰς τὸν Νομὸν μέσον τῆς ἰδίας κοοπεράτσιας τὰ μὴ φθά-

νόντα ὑλικά διὰ τὰς οἰκοδομὰς.

Ἐν μέρος τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ὁ πλαντάτορας μόνος του θὰ ἡμπορέσῃ νὰ τὸ κάμῃ, ἀλλὰ σημαντικὴν μερίδα τῶν ἐργασιῶν ὁ πλαντάτορας δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὴν κάμῃ. Δὲν ἀρκεῖ εἰς τὸν πλαντάτορα νὰ δοθοῦν χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ νοικοκυριοῦ του, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸν βοηθήσωμεν νὰ εὑρῇ τὸ ἀπαιτούμενον οἰκοδομικὸν ὑλικόν, (ξύλειαν, σανίδας, καρφιά τσερεπίτσα κ.τ.λ.), ὁργανωμένοι νὰ σταλοῦν εἰς αὐτὸν οἰκοδομικοὶ ἐργάται, πλήρης ἑλλειψις τῶν ὁποίων

παρατηρεῖται εἰς τὰς καπνοφυτευ-
τικὰς περιφερείας. Πρέπει νὰ βοη-
θήσωμεν τὴν ἐργασίαν τοῦ plantator
μὲ καλὴν τεχνικὴν συμβουλὴν
μὲ ἄλλους λόγους· πρέπει νὰ πλη-
σιάζωμεν εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ
plantator καὶ νὰ διασχορπίσωμεν
τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς ἀπιστίας, εἰς
τὴν ὁποίαν ἐργάζεται ὁ plantator
— παραγωγός. Ἡ ἀπιστία αὐτὴ
προέρχεται ἀπὸ τὸ ὅτι δὲν ἤξευραν
νὰ πλησιάζουν τὸν plantator τὰ
ὄργανα, τὰ ὁποῖα διηρμόνουν τὴν
καπνοφυτείαν εἰς τὸ Κουμπάν.

Τὴν ὁργάνωσιν τῆς ἐπιδιορθώ-
σεως τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν τῶν
plantator μὲ τὴν ὕλικήν βοή-
θειαν τοῦ Κράτους ἡμπορεῖ καὶ πρέ-
πει νὰ ἀναλάβῃ ἡ ἐνιαία ἀγροτική
κοοπεράτσια.

Τὰ μέσα διὰ τὴν προετοιμασίαν
τοῦ οἰκοδομικοῦ ὕλικου πρέπει νὰ
δοθῶν ἀμέσως, διὰ νὰ ῥιφθῶν
αὐτὰ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς οἰκοδομικῆς
χροникῆς περιόδου εἰς τὸν Νομὸν
καὶ νὰ ἀγορασθῶν τὰ ἀπαιτούμενα
οἰκοδομικὰ ὕλικά, διὰ νὰ ἔχῃ ὁ plantator
κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ τσα-
κίσματος τοῦ καπνοῦ ἐν τάξει ὅλα
τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐργασίαν κτί-
ρια.

Ποῖα ὅμως κτίρια χρειάζονται διὰ
τὸ κανονικὸ ἐργατικὸ νοικοκυριὸν τοῦ
plantator; Διὰ τὸ κανονικὸ ἐργα-
τικὸ νοικοκυριὸν τοῦ καπνοφυτευτοῦ,
ὅπως ὑποθέτομεν, χρειάζονται:

Σπίτι, διὰ νὰ καιοικήσῃ 120 τε-
τραγωνικά ἀρσίνη.

Σαράϊ, 400 τετραγων. ἀρσίνη.

Κατοικία διὰ τοὺς ἐργάτας 180
τετραγωνικά ἀρσίνη.

Στάβλος διὰ τὰ ἄλογα καὶ διὰ
τὰς ἀγελάδας 108 τετραγ. ἀρσίνη.

Αποθήκη: 72 τετραγ. ἀρσίνη.

Υπόγειον: 24 τετραγ. ἀρσίνη.

Ὅταν θὰ μελετᾶται τὸ ζήτημα

περὶ κτίσεως τῶν plantator, διὰ
νὰ κοστίσουν αὐταὶ περὶ ἐφθηνότε-
ρα πρέπει νὰ ληφθῶν ὑπ' ὄψιν τὰ
ὑπάρχοντα εἰς τοὺς καπνοφυτευτὰς
ἀναγκαῖα οἰκοδομικὰ ὕλικά.

Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς τὸ
Κουμπάν παντοῦ ὑπάρχει ἄμμος,
πηλὸς καὶ φρύγανα (λεπτὲς βέργες),
πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ὁ
πλέον καταλληλότερος διὰ τὸν plantator
τύπος οἰκοδομικῶν εἶναι αἱ
«τουρλούτσινες» οἰκοδομαί, αἱ ὁποῖαι
πραγματικῶς ἔχουν διαδοθῇ εἰς πολ-
λὰ μέρη τοῦ Κουμπάν, καὶ περαι-
τέρω ἡμεῖς θὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν
αὐτὸ τὸ εἶδος τῶν οἰκοδομῶν.

Αἱ «τουρλούτσινες» οἰκοδομαί ἀ-
ποτελοῦνται ἀπὸ σκελετὸν, τὸ μεταξὺ
διάστημα τοῦ ὁποίου (σκελετοῦ) γε-
μίζουν μὲ βέργες, καλάμια, ἄχυρα
κ.λ.π. Τὴν ἐπιφάνειαν τὴν ἀλείφουν
μὲ τὰ χέρια ἀπὸ τὰ δύο μέρη μὲ
πηλὸν (=λάσπη) τὸν ὁποῖον ἐπὶ τέ-
λους τὸν σοφاتیζουν.

Ἡ στερεότης τῆς οἰκοδομικῆς (τοῦ
σπιτιοῦ) ἐξαορτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν
ὀρθὴν κτίσιν ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς,
ἐπίσης δὲ καὶ ἀπὸ τὴν ποιότητα τῆς
ξύλειας τῆς οἰκοδομησίμου. Τὸ θε-
μέλιον διὰ τὴν «τουρλούτσιναν» οἰ-
κοδομὴν τὸ κατασκευάζουν ἐν γένει
εἰς τὸ Κουμπάν ἀπὸ ξύλα ὅχι χον-
δροῖερα τῶν 5 βερσοκιῶν, τὰ ὁποῖα
τὰ βάζουν μέσα εἰς τὴν γῆν ὅχι πε-
ρισσότερον τοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος πή-
χεως. Ἡ ὀρθοστάσια (:στόικα) τοῦ
θεμελίου πρέπει νὰ βγαίνει ἐπάνω
ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἕως
14 βερσόκια.

Αἱ ὀρθοστασίαι δένονται μὲ σανί-
δας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν πάχος ἀπὸ 2
καὶ $\frac{1}{3}$ ἕως 3 ντιούμι, συγχρόνως ὁ-
μως ἡ κάτω σανὶς τοποθετεῖται μέ-
σα εἰς τὴν γῆν εἰς 6 βερσόκια πε-
ρίπου, διὰ νὰ φυλάττῃ τὸ σπῆτι τὴν
θερμοκρασίαν. Τοὺς τοίχους τῶν

«τουρλούτσινων» οίκοδομῶν καλότερον εἶναι νὰ τοὺς σκεπάσουν μὲ πηλὸν δύο φορὰς· τὴν πρώτην φορὰν πρέπει νὰ σκεπάσουν τὸν τοῖχον μὲ παχὺ στρώμα πηλοῦ. Τὸ ἐξωτερικὸν δὲ στρώμα κατασκευάζεται ἀπὸ περισσότερον στερεώτερον πηλόν, ὃ ὁποῖος δὲν κάμνει χαράγματα καὶ ὃ ὁποῖος ἡμπορεῖ καλὰ νὰ παλαίῃ μὲ τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐπιρροὰς. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀνακατεύουν μὲ τὸν πηλόν ἄχυρον, κόπρον φῦκος (βρούον) κ.τ.λ. Τὰς δοκοὺς τῆς στεγῆς πρέπει νὰ τὰς βάζουν, λόγῳ τοῦ ὅτι ἡμποροῦν νὰ στραβώσουν, εἰς τὰς στύλους τῶν ὀρθοστασιῶν. Ὅταν ἐτοιμάζουν τὰς δοκοὺς τῶν στεγῶν, τὰς σκεπάζουν μὲ σκέπασμα, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον βάζουν τὴν τσερεπίτσαν (κεραμίδα) ἢ τὸ ἄχυρον. Τὰ πατώματα τῶν «τουρλούτσινων» σπιτιῶν κατασκευάζονται ἐν γένει ἀπὸ τὸν πηλόν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐπιφάνειαν, ἢ ὁποία θὰ χρησιμεύσῃ ὡς πάτωμα, τὴν κάμνουν ἴσην, ῥίχνουν φρέσκον πηλόν, ἀνακατενμένον μὲ κόπρον καὶ τὸν καταπατοῦν, διὰ νὰ γίνῃ σκληρόν τὸ πάτωμα.

Τὰ περὶ ἀπλᾶ ταβάνια εἶναι τὰ ταβάνια ἀπὸ πλέγμα.

Ἡ μέση ἐκτίμησις τῶν «τουρλούτσινων» οίκοδομῶν, σύμφωνα μὲ τὰς ἐκτιμήσεις τοῦ «Στρούτ-Σοϊούζ», εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἡ κατοικία:	2.000 ῥούβ.
Ἀποθήκη:	1.800 »
Κατοικία ἐργατῶν:	1.500 »
Στάβλος:	500 »
Ἀμπάρι:	700 »
Υπόγειον:	150 »
Πηγάδι:	300 »

Τὸ ὅλον 6950 »

Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ παραλαβὴ σημαντικοῦ ποσοῦ ὑλικοῦ, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται πλησίον τοῦ πλαντάτορα, (ἄμμος, πηλὸς, ἄχυρον, βέργες), δὲν θὰ προσεννήσῃ χρηματικά ἔξοδα, λαμβάνοντες δὲ ἐπίσης ὑπ' ὄψιν, ὅτι σημαντικὴ μερὶς τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν, λόγῳ τῆς ἀπλότητός των θὰ ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλαντάτορα ἢ ἀνωτέρω σημειουμένη ἐκτίμησις τῶν οἰκοδομῶν θὰ ὀλιγοστεύσῃ κατὰ 50%.

Α. Σαπὴρ.

(ἀπολογουμένη).

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΚΟΟΠΕΡΑΤΣΙΑΣ.

Εἰς τὴν Μόσχαν ἦτο τὸ δεύτερον συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ «Σελσκοσοϊούζ», τὸ ὁποῖον ἦτο ἕως τώρα τὸ πανρωσικὸν κέντρον τῆς ἀγροτικῆς κοοπεράτσιας, ἦτο ὁ σύνδεσμος τῶν συνδέσμων.

Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν λογοδοσίαν τῆς διευθύνσεως τὸ συνεταιρικὸν σύμπλεγμα παρὰ πολὺ ἐμεγάλωσε, ἐμεγάλωσαν ὅπως τὰ πρῶτα ἀγροτικά κοοπεράτσια, τοιοῦτοτρόπως καὶ οἱ σύνδεσμοι αὐτῶν. Ἐμεγάλω-

σεν ἐν γένει ὅλη ἡ ἐργασία τοῦ «Σελσκοσοϊούζ». Α.χ. ὁ ἰσολογισμὸς τοῦ «Σελσκοσοϊούζ» κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ 1923 ἦτο 548600 χρυσὰ ῥούβλια, κατὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου δὲ ἐμεγάλωσεν ἕως 22,024220 χρυσὰ ῥούβλια.

Ἡ αὔξησις τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ «Σελσκοσοϊούζ», ἢ αὔξησις τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἐφοδιασμοῦ καὶ τῆς πωλήσεως, ἢ ἐνδυνάμωσις ὅλου τοῦ συστήματος τοῦ ἀγροτικοῦ συνεται-

«τουρλούτσινιων» οἰκοδομῶν καλύτερον εἶναι νὰ τοὺς σκεπάσουν μὲ πηλὸν δύο φορὰς· τὴν πρώτην φορὰν πρέπει νὰ σκεπάσουν τὸν τοῖχον μὲ παχὺ στρώμα πηλοῦ. Τὸ ἐξωτερικὸν δὲ στρώμα κατασκευάζεται ἀπὸ περισσότερον στερεώτερον πηλόν, ὃ ὁποῖος δὲν κάμνει χαράγματα καὶ ὃ ὁποῖος ἡμπορεῖ καλὰ νὰ παλαίῃ μὲ τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐπιρροὰς. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀνακατεύουν μὲ τὸν πηλὸν ἄχυρον, κόπρον φῦκος (βοῦον) κ.τ.λ. Τὰς δοκοὺς τῆς στέγης πρέπει νὰ τὰς βάζουν, λόγῳ τοῦ ὅτι ἡμποροῦν νὰ στραβώσουν, εἰς τὰς στύλους τῶν ὀρθοστασιῶν. Ὅταν ἐταιμάζουν τὰς δοκοὺς τῶν στεγῶν, τὰς σκεπάζουν μὲ σκέπασμα, ἐπάνω εἰς τὸ ὅποιον βάζουν τὴν τσερεπίτσαν (κεραμίδα) ἢ τὸ ἄχυρον. Τὰ πατώματα τῶν «τουρλούτσινιων» σπιτιῶν κατασκευάζονται ἐν γένει ἀπὸ τὸν πηλόν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐπιφάνειαν, ἢ ὁποία θὰ χρησιμεύσῃ ὡς πάτωμα, τὴν κάμνουν ἴσην, ὀίχουν φρέσκον πηλόν, ἀνακατενόμενον μὲ κόπρον καὶ τὸν καταπατοῦν, διὰ νὰ γίνῃ σκληρόν τὸ πάτωμα.

Τὰ περὶ ἀπλᾶ ταβάνια εἶναι τὰ ταβάνια ἀπὸ πλέγμα.

Ἡ μέση ἐκτίμησις τῶν «τουρλούτσινιων» οἰκοδομῶν, σύμφωνα μὲ τὰς ἐκτιμήσεις τοῦ «Στρόν-Σοϊούζ», εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἡ κατοικία:	2.000 ρούβ.
Ἀποθήκη:	1.800 »
Κατοικία ἐργατῶν:	1.500 »
Στάβλος:	500 »
Ἀμπάρι:	700 »
Ὑπόγειον:	150 »
Πηγὰδι:	300 »
Τὸ ὅλον	6950 »

Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ παραλαβὴ σημαντικοῦ ποσοῦ ὑλικοῦ, τὸ ὅποιον ἐδοίσκεται πλησίον τοῦ πλαντάτορα, (ἄμμος, πηλός, ἄχυρον, βέργες), δὲν θὰ προσεγγήσῃ χρηματικὰ ἔξοδα, λαμβάνοντες δὲ ἐπίσης ὑπ' ὄψιν, ὅτι σημαντικὴ μερὶς τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν, λόγῳ τῆς ἀπλότητός των θὰ ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλαντάτορα ἢ ἀνωτέρω σημειουμένη ἐκτίμησις τῶν οἰκοδομῶν θὰ ὀλιγοστεύσῃ κατὰ 50%.

Α. Σαπύρ.

(ἀκολουθεῖ).

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΚΟΟΠΕΡΑΤΣΙΑΣ.

Εἰς τὴν Μόσχαν ἦτο τὸ δεύτερον συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ «Σελσκοσοϊούζ», τὸ ὅποιον ἦτο ἕως τῶρα τὸ πανρωσικὸν κέντρον τῆς ἀγροτικῆς κοοπεράτσιας, ἦτο ὁ σύνδεσμος τῶν συνδέσμων.

Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν λογοδοσίαν τῆς διενθύνσεως τὸ συνεταιρικὸν σύμπλεκμα παρὰ πολὺ ἐμεγάλωσε, ἐμεγάλωσαν ὅπως τὰ πρῶτα ἀγροτικὰ κοοπερατίβ, τοιοῦτοτρόπως καὶ οἱ σύνδεσμοι αὐτῶν. Ἐμεγάλω-

σεν ἐν γένει ὅλη ἡ ἐργασία τοῦ «Σελσκοσοϊούζ». Α. χ. ὁ ἰσολογισμὸς τοῦ «Σελσκοσοϊούζ» κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ 1923 ἦτο 548600 χρυσὰ ρούβλια, κατὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου δὲ ἐμεγάλωσεν ἕως 22,024220 χρυσὰ ρούβλια.

Ἡ ἀύξησις τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ «Σελσκοσοϊούζ», ἢ ἀύξησις τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἐφοδιασμοῦ καὶ τῆς πωλήσεως, ἢ ἐνδυνάμωσις ὅλου τοῦ συστήματος τοῦ ἀγροτικοῦ συνεται-

οισμού όλα αυτά έγινοντο υπό πολὺ βαρείας συνθήκας παροικονομικοῦ χαρακτήρος κατὰ τὴν ἐποχὴν βαρείας χρηματικῆς καταστάσεως, μετὰ πολὺ μικρὰ ἰδιωτικὰ μέσα καὶ μετὰ μεγάλην αὐξήσιν τῶν δανείων. Ἀφοῦ τὸ «Σελσκοσοϊούζ» εἰργάζετο ἐπὶ τοιαύτας συνθήκας, μὲν ὅλα ταῦτα ἐκράτει εἰς τὴν ἐργασίαν του αὐτῆς συνεταιρικῆς γραμμῆς. Ἐκατομμύρια πούτια ἀγροτικῶν προϊόντων μαζεμένα μετὰ ὀργανωτικὸν τρόπον ἀπὸ τοὺς συνηταιρισμένους παραγωγοὺς καὶ ἐροισμένα εἰς τὰς ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς ἀγορὰς συνελούσιν εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ γεωργικοῦ νοικοκυριοῦ καὶ τοιοῦτοτρόπως βοηθοῦσι τὴν γενικὴν ἐνδυνάμωσιν τῆς οἰκονομικῆς δυνάμεως τοῦ ἐργατοχωρικοῦ Κράτους.

Τὸ φθινόπωρον τοῦ παρελθόντος ἔτους μετὰ τὴν ὀξείαν χρηματικὴν κρίσιν του ἔδειξε τὴν σταθερότητα καὶ ζωτικότητα τῆς ἀγροτικῆς κοοπεράτσας, ἐπὶ πλεον δὲ ἐκεῖ, ὅπου αὐτὴ πραγματικῶς στηρίζεται, εἰς τὴν ἀγροτικὴν παραγωγὴν καὶ εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτενέργειαν τῆς μάξης. Οἱ σύνδεσμοι τῶν ἀγροτικῶν συνηταιρισμῶν ὅχι μόνον δὲν ἀνέσχον εἰς ὅλας τὰς δοκιμασίας τῆς κρίσεως, ἀλλὰ πολλὰς φορὰς ἐξηλθον ἐξ αὐτῆς ἀκόμη περισσότερον ἐνδυναμωμένα καὶ περισσότερον ἀνανεωμένα.

Τὸ συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων ἐξέδωκεν ἀπόφασιν, εἰς τὴν ὁποίαν λέγει: «ἀφοῦ ἐπιβεβαιώνει τὴν αὐξήσιν καὶ τὴν νοικοκυριακὴν ἐνδυνάμωσιν τῆς ἀγροτικῆς κοοπεράτσας εἰς τὸ κέντρον καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τὸ συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων ἐπιδοκιμάζει τὴν κοινὴν ὀργανωτικὴν καὶ νοικοκυριακὴν γραμμὴν τῆς ἐργασίας, τοῦ «Σελσκοσοϊούζ» εἰς τὰ 1923».

Ἐπίσης τὸ συνέδριον ἐνέκρινε τὸ

σχέδιον τῶν ἐργασιῶν τοῦ «Σελσκοσοϊούζ» τὸ 1924. Αὐτὸ τὸ σχέδιον διακρεῖται εἰς δύο μερίδια—ὀργανωτικὸν καὶ νοικοκυριακὸν μερίδιον. Εἰς τὴν ὀργανωτικὴν του μερίδα τὸ σχέδιον θέτει ὡς σκοπὸν τῆς κεντρικῆς κοοπεράτσας, νὰ ὑποβοηθήσῃ τοὺς συνδέσμους εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν πρὸς προσέλκυσιν τῶν γεωργῶν εἰς τὸ σύστημα τῆς ἀγροτικῆς κοοπεράτσας. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰς νοικοκυριακὰς ἐργασίας, τὸ μέγεθος αὐτῶν τῷ 1924 ὑπὸ τοῦ σχεδίου ὁρίζεται εἰς 62.430.000 χρυσὰ ρούβλια, ἀπὸ τὰ ὅποια τὰ 45.278.000 χρ. ῥ. ἀνήκουν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς πωλήσεως καὶ 17.152.000 χρυσ. ῥ. εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐφοδιασμοῦ.

Τὸ συνέδριον ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως τῶν ἀρχῶν τῆς συνεταιρικῆς πωλήσεως καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ παραγωγοῦ εἰς τὰ κέρδη ἀπὸ τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων τῶν γεωργικῶν νοικοκυριῶν ὑπὸ τῶν συνεταιρικῶν ὀργανώσεων, τὴν ὑποστήριξιν τῶν γεωπονικῶν μέτρων, τὰ ὅποια νὰ αὐξήσουν τὴν ἀγροτικὴν παραγωγὴν μετὰ τὴν προσέλκυσιν εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον τῶν μέσων τῶν ἰδίων κατοίκων, ἐπίσης δὲ καὶ τὴν ἀνάγκην τῶν πιστώσεων. Ἡ χρηματικὴ πολιτικὴ τῆς ἀγροτικῆς κοοπεράτσας πρέπει νὰ δημιουργῇ τιπὶ ὅπως εἰς τὴν ἐνδυνάμωσιν τῶν ἰδιωτικῶν τῆς μέσων (εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου), τοιοῦτοτρόπως καὶ εἰς τὴν προσέλκυσιν τοῦ κινητικοῦ κεφαλαίου μέσον τῶν καταθέσεων τοῦ ἰδίου πληθυσμοῦ καὶ μέσον ἄλλων χρηματικῶν ἐπιχειρήσεων. Πρὸς αὐξήσιν τῶν ἰδιωτικῶν μέσων τοῦ «Σελσκοσοϊούζ» τὸ συνέδριον τῶν (ἀπεσταλμένων) ἀντιπροσώπων ἀπεφάσισε τὴν αὐξήσιν τῶν εἰσαγωγικῶν καὶ μετοχικῶν δόσεων ἀπὸ τὰ μέλη

του (ἀπὸ τοὺς ἐπαρχιακοὺς συνδέσμοις), αἱ ὁποῖαι δόσεις θὰ λογαριάζωνται ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φυσικῶν προσώπων—μελῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι συνηνωμένα εἰς τὰ κοοπερατίβ. Ἡ ἐκθεσις περὶ τῆς δημιουργίας τῆς ἀγροτικῆς κοοπεράτσιας ἔθεσε μὲ ἀπότομον τρόπον τὸ ζήτημα, ὅτι περιτεύουν μερικαὶ βαθμίδες εἰς τὸ σύστημα τῆς ἀγροτικῆς κοοπεράτσιας, ὅτι αὐτὴ πρέπει νὰ δημιουργηθῇ εἰς τρεῖς βαθμίδας—συνεταιρισμὸν, σύνδεσμον καὶ «Σελσκοσοϊοῦξ».

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ κοοπερατίβ τῆς πρώτης βαθμίδος ἀπεφασίσθη ἡ ὑποστήριξις ὅπως τῶν ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν κοινοῦ τύπου τοιούτουτρόπως καὶ εἰδικῶν κοοπερατίβ.

Τὸ συνέδριον ἔδωκε προσοχὴν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπτύξεως τῶν πιστωτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ εἰς τὴν αὐξησιν ἧν καταθέσεων εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς συνεταιρισμοὺς.

Τὸ συνέδριον ἀπεφάσισε τὴν μετατροπὴν τοῦ «Σελσκοσοϊοῦξ» εἰς κέντρον ὅλου τοῦ συνδέσμου τῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν καὶ τὴν σχετικὴν τροποποίησιν τοῦ καταστιχοῦ.

Τοιούτουτρόπως τὰ ἐκλεχθέντα εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως ὄργανα τῆς διευθύνσεως τοῦ «Σελσκοσοϊοῦξ» — ἡ Διεύθυνσις, τὸ Συμβούλιον καὶ ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι τῶρα ὄργανα τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἀγροτικὴν κοοπεράτσιαν ὅλου τοῦ συνδέσμου. Ὡς πρόεδρος τῆς

Διευθύνσεως ἐκ νέου παμψηφεί ἐξελέγη ὁ παλαιὸς κοοπεράτωρ Π. Α. Σαντήρη, ὡς πρόεδρος τοῦ συμβουλίου ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ λαϊκοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας Ἰ. Α. Θεοδώροβιτς, ὡς ἀναπληρωτὴς δὲ αὐτοῦ ὁ γνωστὸς κοοπεράτωρ Σ. Α. Μάσλωβ. Τὰ ἑκατὸν ἑκατομμύρια τῆς γεωργικῆς μάξης τοῦ Σοβιετικοῦ Συνδέσμου, διηρημένα καὶ διεσκορπισμένα εἰς τὰς νοικοκυριακὰς τῶν προσπαθείας μὲ στοιχειώδη ἀνάπτυξιν τῶν παραγωγικῶν τῆς δυνάμεων καὶ μὲ στοιχειώδη ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορευματολαβῶν δὲν ἡμπορεῖ νὰ εἶναι ἀρκετὴ βάσις διὰ τὴν ἐργασίαν πρὸς ἀναγέννησιν τοῦ ἀγροτικοῦ νοικοκυριοῦ, ἡ ὁποία ἀναγέννησις ἐσημειώθη ὑπὸ τοῦ Σοβιετικοῦ Κράτους. Καὶ μόνον ἡ κοοπεράτσια, ἡ ὁποία συμπαρασύρει τὸν γεωργὸν καὶ τὸ νοικοκυριό του εἰς ὁργανωμένον συνεταιρικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον μετατρέπει τὴν μάζαν τῶν 100 ἑκατομμυρίων εἰς ἐνιαῖον νοικοκυριό, — δημιουργεῖ τὴν βάσιν διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐργασίαν Σοβιετικοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον θὰ δώσῃ εἰς τὴν κοοπεράτσιαν μεγάλην προσοχὴν.

Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ.

